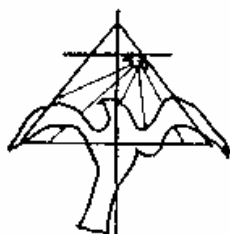

9

září
2004

Košířský farní list

Září

NOVÝ START

Tento farní list dostáváme do rukou tesne po skončení olympijských her v Athénách a na začátku nového školního roku.

I když je Kristova církev zaměřena především k věčnosti, neignoruje nejrůznější oblasti pozemského života, a pokud nejsou v přímém rozporu s její povahou, jako např. obchod s prostitutkami nebo s drogami, snaží se jim vtisknout křesťanskou tvář. Platí to také o škole nebo o sportu, což jsou obory ve své podstatě neutrální.

Nejde přitom o pokus vytvářet nějakou sakralizaci (zposvátnění) těchto oblastí. Zůstává vždy nepřekonatelný rozdíl mezi náboženským kultem a profánními skutečnostmi. I když slyšíme o "zpovídání" trenérů a sportovců nebo se stadiony označují za "svatostánky" sportu, jde o pouhé a hloupé matení a směšování neslučitelného.

Patří-li však sport a vzdělání do současného života, je pro křesťana dobré se k nim křesťansky postavit, když se to nemusí okázale vyjadřovat pomocí vlajek, názvů nebo jiných symbolů. Pak by to mohlo zavádět určitou ideologizaci. Křesťan ve sportu a ve škole působí přesvědčivostí svého přístupu a jednání.

Už ve starověku předkládal apoštol svatý Pavel křesťanům v Korintu k vysvětlení křesťanského života obraz atleta jako příklad úsilí a stálosti: "Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Bězte tak, abyste ji získali! Každý závodník se podrobuje všestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro věnec nepomíjitelný." (1Kor 9,24-25).

Z uvedených slov apoštola je jasné, co má přednost. Pavel není nějakým sportovním mystikem, který by hledal ve sportu hlavní životní náplň nebo dokonce vrcholný cíl člověka. Používá příkladu ze života sportovců pro srovnání s duchovním životem křesťanů. V Prvním listě svému duchovnímu synu Timotejovi se toto pojetí potvrzuje ještě jednoznačněji ve slovech: "Cvič se ve zbožnosti. Cvičení těla je užitečné pro málo věcí, avšak zbožnost je užitečná pro všechno a má zaslíbení pro život nynější i budoucí." (Tim 4,8).

Současný papež Jan Pavel II. je znám svou dřívější sportovní aktivitou i tím, že zůstává věrný zdravému přístupu k této oblasti, což nedávno připomněl ve svém Poselství k XXV. světovému dni cestovního ruchu, které napsal ve Vatikánu 30. května 2004. Povzbuzuje nás těmito slovy: "Vždyť správné pojetí sportu musí být doprovázeno zdrženlivostí a výchovou k odříkání: často si žádá také dobrého kolektivního ducha, postoj úcty, ocenění kvalit druhých, poctivost ve hře a pokoru k poznání vlastních mezí. Sport nakonec zvláště ve svých méně soupeřivých formách, zve k oslavě a k přátelskému soužití.

Také křesťan tedy může najít ve sportu pomoc pro vývoj základních ctností - moudrosti a spravedlnosti, statečnosti a mírnosti - v běhu pro získání "věnce nepomíjícího",

jak píše svatý Pavel."

Až dosud se může zdát, že to co bylo uvedeno, se týká pouze mladší generace, která je ještě schopna sportovního pohybu. Důraz na prvenství zbožnosti však poukazuje na všeobecné zaměření textu vzhledem ke všem věkovým kategoriím. I když ochabnou tělesné síly, zbožnost můžeme pěstovat až do smrti. A bylo by opravdu smutné, kdyby sport byl cílem, a ne pouhým prostředkem. Záleží však také na tom, jaký prostředek z něho člověk učiní. Zda-li slouží pouze sobeckým zájmům k dosahování závratných zisků často i podvodným způsobem, jak se to bohužel dá ve zvýšené míře pozorovat v poslední době, nebo se stává pomocníkem k rozvoji lidské osobnosti. Proto se hlásí naléhavá potřeba vnitřní výbavy - duchovního vzdělání.

V naší farnosti se můžeme v této oblasti zdokonalovat formou katechezí, které jsou otevřeny pro všechny věkové kategorie věřících. Duchovní vzdělání je možné dobře rozvinout nejen individuální, ale také společnou cestou - v církvi, Kristově rodině. Bez pevné opory rodičů se děti těžko mohou vzdělávat ve víře. Je třeba se jim doma v této oblasti věnovat a zároveň jim dát možnost duchovního vzdělání ve farnosti, přihlásit je do hodin náboženství, aby se nejen něco naučily, ale prožívaly svou víru s dětmi stejného věku. Rodiče, nezapomínejte v tomto směru na sílu modlitby za své děti i za světlo svého dobrého příkladu.

Kdo si myslí, že je ve své víře už dost vzdělaný a nepotřebuje se dál zdokonalovat, je v zajetí omylu. I papež čte, studuje a vzdělává se. Ne jen proto, aby dobře konal svou profesi, ale aby se přibližoval k Pánu Bohu. Největším nepřítelem církve je nevědomost křesťanů.

Kromě ústní formy katecheze pro mládež a dospělé středního a staršího věku se otevře pravidelná písemná forma jednak s pomocí populárního průvodce katechismem katolické církve, který bude sledovat spíše teoretickou oblast víry. V praktické oblasti nám poslouží pravidelné pohledy do tajemství křesťanské dokonalosti. Oba dva cykly nás čekají v příštích číslech farního listu. Úvody k těmto tématům najdeme již v tomto čísle.

Tedy sportu zdar, fotbalu zvláště, ale především a nejvíce - zbožnosti zdar!

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Září 2004

3. pátek	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve První pátek v měsíci
5. neděle	3. neděle v mezidobí
8. středa	Svátek Narození Panny Marie
12. neděle	24. neděle v mezidobí
13. pondělí	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. úterý	Svátek Povýšení svatého kříže
15. středa	Památka Panny Marie Bolestné
16. čtvrtek	Památka sv. Ludmily, mučednice
19. neděle	25. neděle v mezidobí
20. pondělí	Památka sv. Ondřeje Kim Taegona, kněze, Pavla Chong Hasanga a druhů, mučedníků
21. úterý	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
23. čtvrtek	Památka sv. Pia z Peitrelciny, kněze
26. neděle	26. neděle v mezidobí

Svatý Jan Zlatoústý podle mozaiky v palatinské kapli v normánském paláci v Palermu na Sicílii.

- 27. pondělí** Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. úterý **NÁRODNÍ SVATOVÁCLAVSKÁ POUŤ - PRAHA**
Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA,
hlavního patrona českého národa
29. středa **Svátek sv. Michaela, Gabriela**
a Rafaela, archandělů
30. čtvrtek **Památka sv. Jeronýma,**
kněze a učitele církve

Obrázek
 "Jeroným v
 jeskyni" od
 Caravaggia

Stříbrná schránka na
 relikvie svatého
 Václava z 15. století
 v dómském pokladu
 sv. Víta v Praze

Oznámení

- **Společenství starších farníků** bude po letní přestávce pokračovat v domečku u kostela Nejsvětější Trojice **v pátek 3. září** ihned po večerní bohoslužbě.
- **V úterý 7. září** bude naši farnost vizitovat **světící biskup pražský Mons. Karel Herbst SDB.**
- **Farní rada se sejde v pátek 10. září** v domečku u kostela Nejsvětější Trojice také po večerní bohoslužbě.
- **Farní táborák na začátku nového školního roku bude v sobotu 11. září v 18,30 hod.** po večerní mši sv., při které budeme prosit Ducha sv. o světlo a sílu pro učitele a studující.
- **Putovní Výstav NSO** se uskuteční v kostele Nejsvětější Trojice **od úterý 14. září do pátku 17. září vždy od 16,30 do 17,30 hod.** s následnou mší sv. Z těchto důvodů se neslaví čtvrtěční Eucharistie v kostele sv. Jana Nep.
- **Malá poutní slavnost v kapli sv. Václav u kostela sv. Jana Nep. se uskuteční v úterý 28. září v 17,30 hod.** Po mši sv. bude příležitost k malému posezení a pohoštění ve farním sále, kam jsou všichni účastníci srdečně zváni.
- **Pravidelné hodiny náboženství pro školní mládež začínají od poloviny září,** tedy v týdnu mezi 12. a 19. dnem měsíce. Příhlášky dětí předškolního věku a základní školy budou k dispozici v sákrstii obou kostelů pro sestru Mgr. Marijánu Syrovátkovou. Středoškolská mládež se může přihlásit přímo u P. Lohela k dalším katechezím zaměřeným ke sv. křesťanské dospělosti (biřmování).
- **Biblické katecheze pro dospělé budou pokračovat v sobotu 18. září v 18,15 hod. ve farním sále u sv. Jana Nep.**
- **Farní výprava na posvátná místa Jizerských hor je v sobotu 2. října.** Konkrétní informace budou ještě písemně i v ohláškách připomenuty. Je však možné se již závazně přihlásit v sákrstii obou kostelů.

Sv. Řehoř Veliký, papež a učitel církve

3. září

Narozen kolem roku 540 v Říme, pocházel z římské patricijské rodiny a stal se městským prefektem (572 - 573). Po smrti svého otce založil v rodném domě klášter sv. Ondřeje a na rodinných usedlostech na Sicílii dalších šest klášterů, vzdal se svého úřadu a stal se benediktinským mnichem. Byl vysvěcen na jáhna, později působil jako papežský legát u císařského dvora v Konstantinopoli (579-585) a po návratu do Říma jako papežův blízký poradce. Byl zvolen za papeže (590) v době, kdy v Itálii řádil mor a hlad jako následek langobardských nájezdů a válek a kdy na dějinném přelomu mezi starověkem a středověkem všeobecně poklesla kázeň. Jeho dopisy (zachoval se jich 848) ukazují, že nic z toho, co se dělo v životě křesťanstva, mu nebylo lhostejné. Usiloval o obnovu křesťanského života a liturgie: mimořádnou péči věnoval duchovenstvu: poslal 40 věrozvěstů do Anglie a obracel se s hlásáním evangelia k mladým germánským národům. Ariánské Langobardy přivedl do katolické církve. Při napravování nepořádků postupoval důsledně, ale taktně a mírně. Když konstantinopolský patriarcha začal užívat titulu "ekumenický (tj. všeobecný) patriarcha", viděl v tom nedůstojné vyvyšování se nad ostatní patriarchy a reagoval na to tím, že sám začal užívat titulu "služebník služebníků Božích". Jeho bohatá literární činnost tvoří přechod od teologie patristické k počátkům teologie scholastické. Jeho spisy vznikly z pastorační horlivosti a byly určeny na poučení a povzbuzení mnichů, duchovenstva i křesťanského lidu.

Řehořovým prvním větším dílem byly komentáře k starozákonní biblické knize Job, známé pod názvem *Moralia in Job*. Začal je psát jako papežský legát v Cařihradě, a to v podobě konferencí svým mnišským společníkům.

Velmi cenná byla jeho kázání - homílie. Písemně se zachovalo 40 kázání na texty evangelia a 22 kázání o Ezechielových prorocích. Zachovaly se i komentáře k začátku biblické *Vešpisy* a k prvním šestnácti kapitolám *První knihy králů*.

Mezi jeho nejlepší díla se počítá asketicko-pastorační spis *Liber Regulae pastoralis*. Kniha spojuje pastorační směrnice s úvahami o vlastnostech a duchovním životě dobrých pastýřů duší. Brzy ji přeložili do více jazyků a dosud neztratila svou aktuálnost.

Velkou popularitu získaly i čtyři knihy nazvané *Dialogy*. Řehoř v nich v podobě rozhovorů předkládal podivuhodné události ze života svatých. Druhou knihu *Dialogů* věnoval celou sv. Benediktovi z Nursie, čímž přispěl k rozšíření jeho úcty a jeho řehole. Čtvrtá kniha podávala události na potvrzení církevní nauky o duších v očistci.

Velkou dokumentární hodnotu mají Řehořovy dopisy. Zachoval se jich 848. Jsou cenným svědectvím o jeho charakteru, myšlení a činnosti. Patří mezi důležité historické dokumenty, které pomáhají poznat rušné období, ve kterém Řehoř žil a působil.

Zemřel 12. března roku 604. 3. září je dnem výročí jeho vysvěcení na biskupa.

Jeho ostatky jsou uloženy v bazilice sv. Petra v Římě pod oltářem, který mu byl zasvěcen.

Církev dala papeži Řehořovi I. titul Veliký. Chtěla tím projevit úctu jeho mimořádné osobnosti a zdůraznit význam jeho životního díla. Pro církev bylo důležité, že na přechodu ze starověku do středověku, když se vytvářela nová Evropa, stál v jejím čele tak velký muž, který upevnil církev nejen vnitřně, ale oživil v ní misionářského ducha.

P. Lohelius

Pohledy do minulosti košířské farnosti

Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let

V té době dále pokračovalo postupné zavádění pokoncilních liturgických změn. V r. 1966 byl vydán nový postní řád. Téhož roku nově zavedená bohoslužba slova se konala společně ve středu v kapli u sv. Jana s účastí přes 100 věřících. Ve stejnou dobu byla zavedena homilie i pro mše sv. ve všední dny. "Je možno konstatovat, že mše sv. v české řeči s recitátorem a lektorem i ve všední dny se naprosto vžila."

Od r. 1970 bylo uděleno právo, aby sobotní večerní mše sv. měla nedělní platnost. Toto povolení bylo prodlouženo v r. 1976. V r. 1974 byly zavedeny nové pohřební obřady a mše sv. za farnost byla sloužena každou nedělí. Znovu byl upraven postní řád. V r. 1976 dostali kněží 4 svazky breviáře "Liturgia horarum" od Sv. Otce zdarma, jen za dobrovolný příspěvek.

Pokoncilní jubileum s řadou kázání o koncilních dekretch bylo ukončeno 8.12.1966. V r.1969 se konala v kostele sv. Jana velká rekolekce k třicátému výročí zahájení stavebních prací. Konal ji redemptorista P. Blesík a trvala 8 dní. Duchovní úspěch byl nečekaně velký. V r.1973 se v obou kostelích oslavilo tisícileté výročí založení pražského biskupství. V r. 1974 byl zahájen Svatý rok mimo Řím. V r. 1975 se připomíná konání biskupského synodu v Římě.

Od r. 1970 vypomáhal ve farnosti P. Arnold Cyril Bachan OFM jako důchodce. Zemřel v r. 1977. „Byl to výborný kněz, skromný a obětavý. Jeden druhého jsme si navzájem hluboce vážili.“

Správce farnosti P. Verner byl, jako knihovnický odborník, pověřen od r. 1968 vedením arcibiskupské knihovny. Tuto práci, která vyžadovala mnoho času i úsilí konal až do r. 1978. Od r. 1973 byl i vikářem 2. pražského obvodu.

V r. 1973 ukončila činnost kostelnice u Nejsv. Trojice paní Marie Novotná. která se o kostel s láskou starala od r. 1959. Novou kostelnicí se stala paní Marie Němečková. Paní Novotná zemřela v r. 1976 ve věku 85 let.

V r. 1976 byl při úpravách Plzeňské třídy zbourán sbor církve československé v Košířích. Byla podána žádost o propůjčení kapličky na Klamovce, ale později bylo od žádosti upuštěno.

Celou dobu se konaly potřebné stavební opravy a úpravy. A bylo jich stále mnoho. Připomeňme jen vybudování schodů k samostatnému postrannímu vchodu do kostela Nejsv. Trojice v r. 1967-8 a vybudování topení tamtéž v letech 1971-2. Agregát byl darem nejmenovaného dárce ze zahraničí. V r. 1970 byla opravena socha sv. Václava v Musílkově ulici.

Podle košířské farní kroniky.

M.P.

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

"Proti každodenním úkladům ďáblovým musíme se denně ve stanovené hodiny nad sebou zamyslet, pohroužit se do sebe a co nejpečlivěji prozpytovat před Bohem všechny myšlenky, slova i skutky."

Zahrada, má-li být její krása uchována, vyžaduje denní péče zahradníkovy; nestará-li se denně o záhony, velmi brzy na nich poroste místo květin plevel, místo plodů koukol.

Nestačí pouze zasít dobré semeno, nevytrhá-li se také všechen plevel, zahyne v trávě veškerá naše naděje, semeno bude udušeno býlím. Nedůkladná práce málo prospěje.

Náš nepřítel bdí stále a je neúnavným v konání zla a vyčihává si zvláště tu dobu, kdy je nejméně pozorován. Tajně rozsévá svá semena, která nejsou vidět, leč jen okem velmi dobrým. Jaké bdělosti je tu zapotřebí proti takové bdělosti?

Spíš-li, hlídáš špatně sobě svěřený poklad: tvá nevinnost je drahokamem, o který ukládá peklo. Nechceš-li o něj přijít, nesmíš šetřit na bdělosti; za tuto minci si koupíš nebe, do něhož nevede bezpečnější cesta, než je cesta nevinnosti.

NA NAŠEM KOPCI

V jícnu košířského údolí
bliká stavebnice
a uvázané šelmy
proštěkávají tmou.
Na svazích místo révy zde
zrát by dnes měli lidé.

Hranatý prst kostela,

za nehtem zadřenou třísku kříže,
ukazuje nad jejich hlavy.

Tam luna
nachová a zlatá
jak hostie světla pluje tmou
a ostřím krájí černé mraky
nad Prahou.

Ondřej Vaněček

In memoriam

V září roku 2003 odešla z našeho středu na věčnost doc. MUDr. M. Horáková, DrSc. V modlitbách na ni stále vzpomínáme.

Vydává:

Redakční rada:

Technická redakce:

Uzávěrka:

Náklad:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., S. Dobeš, V. Plíšek, M. Práger

J. Brůček

15. každého měsíce

170 výtisků

Neprodejné